

گزارش خبری

در اولین رویداد ملی جهان کودک مطرح شد

بازار اسباب بازی در چنبره قاچاق

گروه اجتماعی/ گردش مالی بازار تولیدات فکری و فرهنگی کودک و نوجوان در ایران حدود ۴۰۰ میلیون دلار است، اما متأسفانه فقط یک سوم این بازار در اختیار تولید کننده‌های داخلی است. قاچاق محصولات فرهنگی؛ چالش بزرگ بازار داخلی است. قاچاق علاوه بر مشکلات اقتصادی، تبعات فرهنگی هم به همراه دارد. چه این موضوع را بپذیریم و چه نپذیریم این روزها عروسک زشت لبوبو و بسیاری از اسباب بازی‌های وارداتی در دستان کودکان کشورمان خودنمایی می‌کند. روز گذشته فعالان حوزه کودک در اولین رویداد ملی «جهان کودک» به همت بنیاد کودک و خانواده طلوع و با حمایت و همراهی کانون پرورشی فکری کودکان و نوجوانان، صندوق پژوهش و فناوری خلاق، معاونت ریاست جمهوری و گروه کودکان و نوجوانان سالم با هدف شناسایی، حمایت و سرمایه‌گذاری روی محصولات و خدمات شایسته کودک و خانواده دور هم جمع شدند. این رویداد فرصتی برای تعامل فعالان، نوآوران و سرمایه‌گذاران حوزه کودک بود تا طرح‌های آماده ورود به بازار، مسیر رشد و توسعه خود را با سرعت بیشتری طی کنند.

حوزه طراحی اسباب‌بازی هنوز به سطح استاندارد لازم نرسیده و نیازمند حمایت نظام حکمرانی و توجه جدی دستگاه‌های مسئول است. حامد تأملی، فعال حوزه کودک و نماینده هیأت دآوری رویداد ملی جهان کودک، با بیان این مطلب گفت: «تا وقتی محصولی در بازار داخلی مورد پسند عموم نباشد، در بازار خارجی نیز صادرات موفق نخواهد بود.» براساس گفته این فعال فعال حوزه کودک طبق آمارهای مبادی رسمی امسال ۵۰ میلیون دلار واردات محصولات فرهنگی مرتبط با کودک به ثبت رسیده است و حتی در سال گذشته آمار ۳۲ میلیونی هم مطرح شده است. اما این آمارها چندان دقیق نیست. تأملی در تشریح این اختلاف آمارها به «ایران» گفت: «اختلاف نظرهایی بین آن چیزی که در بازار وجود دارد و آماری که منعکس می‌شود وجود دارد. این تناقض به دلیل کدهای مختلفی است که محصولات از گمرک دریافت می‌کنند. گاهی خود اسباب بازی وارد کشور می‌شود و از گمرک کد می‌گیرد و گاهی بعضی از مواد، ابزار و قطعات به کشور وارد می‌شود و اسباب بازی در کشور خودمان مونتاژ می‌شود.» به گفته این فعال حوزه کودک تصور این است که نبیی قرار بود این عروسک‌ها در ایران ساخته شوند تا به مرور زمان متناسب با فرهنگ ایرانی شاهد تولید اسباب بازی باشیم و البته صنعت بسیار پردرآمد اسباب‌بازی‌سازی در ایران شکل بگیرد. اما مرور زمان این عروسک‌ها را نیز همچون بسیاری از کالاها، فقط در لفظ ملی کرد و دارا و سارا نه تنها عروسک ملی نشدند، بلکه امروز کودکان حتی چهره آنها را هم به خاطر نمی‌آورند. تأملی در پاسخ به این سؤال که چرا پروژه دارا و سارا موفق نبود و به سرانجام نرسید به «ایران» گفت: «از نظر من دارا و سارا لزوماً یک پروژه شکست خورده نیست. اگر به آمارهای فروش آنها در سال‌های دهه ۷۰ نگاه‌ای ببیندازید این دو عروسک در آن سال‌ها فروش خوبی داشتند. اما تولید آنها از جنس فعالیتهایی بود که نیاز به تداوم دارند. تولید این عروسک‌ها باید ادامه پیدا می‌کرد. در دهه ۷۰ هنوز این همه تولید کننده در حوزه کودک نبود اگر در حوزه نشر کودک هم به این سال‌ها مراجعه کنید، می‌بینید نشر کودک در آن دهه در چه جایگاهی بوده کافی است بخش کودک نمایشگاه کتاب را با دهه ۷۰ مقایسه کنید. امروز توجه به محصولات مرتبط با کودک دهه ۷۰ قابل مقایسه نیست. دارا و سارا زمانی تولید شدند که فناوری‌های مناسبی در این عرصه نداشتیم. تولید کننده‌ها مانند تولیدکننده‌های امروز نبودند؛ کیفیت کار پایین‌تر بوده است. در این دوران کانون پرورش فکری کودکان به عنوان یک بخش حاکمیتی به این حوزه ورود کرد اما در بخش خصوصی کسی نبود تا به رشد و تعالی محصول کمک کند.» به اعتقاد این فعال حوزه کودک بخش حاکمیتی باید وارد عرصه تولید محصولات کودک شود و تسهیلگر باشد تا بخش خصوصی هم حضور پیدا کند و بتواند در بازار به بلوغ خوبی برسد. او با بیان اینکه اگر دارا و سارا توسعه پیدا می‌کرد امروز می‌توانستیم یک عروسک داشته باشیم، گفت: «مدعی نیستم

اگر دارا و سارا بودند، می‌توانستند با یاربی رقابت جدی داشته باشند اما می‌توانستند سهمی از بازار داشته باشند. بسیاری از اوقات در کشورهای دیگر هم که عروسکی تولید می‌شود کل بازار عروسک کشورهای دیگر را تصاحب نمی‌کنند اما به هر حال سهمی از بازار دارند و می‌توانند اثرگذاری خودشان را در حوزه تربیت کودک داشته باشند و بتوانند خودشان را در آینده ارتقا بدهند. این یک زنجیره است، زنجیره‌ای که باید با این زیست‌بوم شکل بگیرد و ارتقا پیدا کند.» تأملی تأکید کرد: «عرصه فرهنگ نیاز به برنامه‌های کوتاه مدت، میان مدت و بلند مدت دارد و اثر آن را سال‌ها بعد می‌توانیم ببینیم، همین گام‌های کوچک به حرکت‌های بزرگ در آینده منجر می‌شود.»

خسارات اقتصادی ناشی از بلایای

طبیعی سال ۲۰۲۴ در جهان ۲۰۰ میلیارد دلار برآورد شده است. سیل، زلزله، خشکسالی و آتش‌سوزی عمده‌ترین حوادث طبیعی در ایران است که سالانه خسارات جانی و مالی بسیاری را به مردم تحمیل می‌کند؛ جلوگیری از برخی حوادث هنوز در

اختیار بشر نیست، اما آموزش و تاب‌آوری بیشتر و رعایت پیشگیری از اصول مهمی است که از شدت خسارت‌ها کم می‌کند. همزمان با روز ملی کاهش اثرات و بلایای طبیعی، نشست سراسری معاونین، رؤسا، مدیران کل مدیریت بحران دستگاه‌های ملی و استانی سراسر

گزارش خبری

سمیه افشین فر

گروه اجتماعی

کشور برگزار شد. در این نشست

اسکندر مؤمنی وزیر کشور از تلاش همه دستگاه‌ها و دست‌اندرکاران مدیریت بحران و همچنین مشارکت مردم در حوادث طبیعی قدردانی کرد و گفت: «بلایای طبیعی، حوادث و پدیده‌هایی مانند زلزله، سیل، آتش‌سوزی و تخریب‌ها همواره در طول تاریخ وجود داشته‌اند.» او با اشاره به اینکه در دوران معاصر و بویژه با تغییرات اقلیمی و مداخله گسترده انسان در محیط زیست، شدت و تعداد این بحران‌ها افزایش یافته است، گفت: «ایران نیز از این قاعده مستثنی نیست و مداخلات

وزیر کشور در نشست سراسری مدیران کل مدیریت بحران در روز ملی کاهش

اثرات و بلایای طبیعی مطرح کرد

برنامه‌ریزی‌ها باید در مسیر حفاظت از جان هموطنان باشد

بشر و تغییر شرایط طبیعی موجب افزایش بحران‌ها و بلایای طبیعی شده است، بنابراین ضروری است برای بحران‌های پیش‌رو، برنامه‌ریزی مناسب، پیشگیری و آموزش لازم انجام شود تا خسارات و آسیب‌ها به حداقل برسد و در رأس همه، حفظ جان انسان‌ها قرار گیرد.» وزیر کشور با بیان اینکه بسیاری از این حوادث قابل پیش‌بینی هستند و هرچقدر به قبل از بحران توجه و پیشگیری کنیم، هنگام وقوع حادثه کار ما آسان‌تر و خسارت کمتر خواهد بود، تأکید کرد: «بسیاری از حوادث، از جمله سیل‌های محلی با اقدامات ساده پیشگیرانه

قابل کنترل هستند.» او به اهمیت آموزش اشاره کرد و گفت: «آموزش باید مستمر و تکرارشونده باشد و شامل همه افراد از دانش‌آموزان تا خانواده‌ها شود، رعایت نکات ایمنی ساده می‌تواند جان بسیاری را نجات دهد. همچنین اطلاع‌رسانی بموقع و مؤثر باعث ایجاد اعتماد متقابل بین مردم و دستگاه‌های متولی می‌شود و به مهارت مردم در مواجهه با بحران‌ها کمک می‌کند.» وزیر کشور با ذکر مثال‌هایی از حوادث اخیر گفت: «در سیل‌ها و سایر بلایای طبیعی، اگر اقداماتی مانند لایروبی رودخانه‌ها یا باز نگه داشتن مسیر آب انجام می‌شد، بسیاری از خسارات و حتی از دست رفتن جان انسان‌ها قابل پیشگیری بود، آموزش و اطلاع‌رسانی بموقع می‌تواند نقشی کلیدی در کاهش آسیب‌ها داشته باشد.» مؤمنی با اشاره به حوادث کوهستان و طبیعت‌گردی گفت: «اطلاع‌رسانی دقیق و آموزش درست به همراه رعایت نکات ایمنی توسط مردم می‌تواند از وقوع حادثه و خسارت جلوگیری کند، متأسفانه گاهی یک نکته ایمنی کوچک که رعایت نشود، به بروز فجایع و حتی مرگ افراد منجر می‌شود.» وزیر کشور با بیان اینکه پس از وقوع حادثه، مدیریت بحران وظیفه اصلی ما ست، گفت: «هرچه اقدامات پیشگیرانه، پیش‌بینی و آموزش بموقع باشد، گاهی یک نکته ایمنی کوچک که رعایت نشود، به بروز فجایع و حتی مرگ افراد منجر می‌شود.» وزیر کشور با بیان اینکه پس از وقوع حادثه، مدیریت بحران وظیفه اصلی ما ست، گفت: «هرچه اقدامات پیشگیرانه، پیش‌بینی و آموزش بموقع باشد، گاهی یک نکته ایمنی کوچک که رعایت نشود، به بروز فجایع و حتی مرگ افراد منجر می‌شود.» وزیر کشور با بیان اینکه پس از وقوع حادثه، مدیریت بحران وظیفه اصلی ما ست، گفت: «هرچه اقدامات پیشگیرانه، پیش‌بینی و آموزش بموقع باشد،

تلاش برای کاهش آسیب‌ها، تأکید کرد: «هیچ چیزی نمی‌تواند جای جان از دست رفته انسان‌ها را پر کند، بنابراین برنامه‌ریزی‌ها باید معطوف به پیشگیری و حفاظت از جان هموطنان باشد.»

دو واحد مدیریت بحران در

سرفصل آموزشی دانشگاه‌ها

دکتر حسین ساجدی نیا رئیس سازمان مدیریت بحران کشور، ایجاد هم‌افزایی میان دستگاه‌های متولی در بحران را از جمله اهداف این نشست ذکر کرد و با تأکید بر دستیابی به یک ادبیات مشترک در مدیریت بحران گفت: «به همین منظور، تمام قوانین، اسناد، شیوه‌نامه‌ها و دستورالعمل‌های لازم تهیه شده و به همه دستگاه‌ها ابلاغ خواهد شد تا برداشت و عمل واحدی در مدیریت بحران داشته باشیم.» به اعتقاد ساجدی‌نیا حرکت از حوزه دانشی به عرصه عملیاتی برای رسیدن به آمادگی صددرصدی در مواجه با بحران‌ها از زمره دستاوردهای این نشست است. دبیر شورای عالی مدیریت بحران کشور با بیان اینکه پیش‌نویس نقشه راه مدیریت بحران کشور تدوین شده است، از بررسی قانون مدیریت بحران کشور در مرکز پژوهش‌های مجلس خبر داد و گفت: «قانون مدیریت بحران با کمک مجلس شورای اسلامی در حال پیگیری است و امیدواریم زودتر به نتیجه برسد.» ساجدی نیا با اشاره به همکاری سازمان مدیریت بحران با وزارت علوم گفت: «براساس همکاری انجام شده، قرار است دو واحد آموزشی مرتبط با بحران در سرفصل دروس دانشجویان قرار گیرد، البته ریزنی‌هایی با آموزش و پرورش برای گنجاندن مطالب مرتبط با بحران در مدارس هم در حال انجام است.» ساجدی‌نیا به مسئولیت‌پذیری و پیگیری اقدامات اشاره کرد و گفت: «مسئولیت‌هایی که به دستگاه‌ها واگذار می‌شود، توسط سازمان مدیریت بحران پیگیری خواهد شد، بویژه در حوزه اقدامات عملی و همچنین اعتباراتی که از سوی سازمان برنامه و بودجه اختصاص داده می‌شود. امیدواریم بتوانیم خدمات بیشتری را به مردم در سراسر کشور ارائه کنیم.»

جهانی فردوسی نیز نیازمند مقاوم‌سازی بود که با همکاری قوه قضائیه، کار ایمن‌سازی آن در حال اتمام است. خوشبختانه قوه قضائیه در این زمینه همکاری مؤثری دارد.»

رئیس سازمان مدیریت بحران شهر تهران درباره ساخت پناهگاه نیز توضیح داد: «پیش‌نیاز این موضوع سامانه هشدار سریع است، چون بعد از وقوع حادثه، پناه گرفتن فایده‌ای ندارد. این سامانه در حال حاضر فعال شده است. در سطح شهر بیش از ۵۰۰ پناهگاه زمان جنگ موجود است، که از این تعداد حدود ۱۸۰ مورد از آنها قابل احیا هستند. همچنین برخی ایستگاه‌های منتخب مترو، مدارس، پارک‌نگ‌های اداری و تجاری و خانه‌هایی با ورودی و خروجی گداگانه، قابلیت تبدیل به پناهگاه را دارند.»

بیشتر صحبت می‌شود تا عمل. در بازار مسائل پیچیده مالکیت و سرقتی وجود دارد که تصمیمات قضایی جدی می‌طلبد. برای حفظ میراث بازار باید به فکر ایمن‌سازی و پیشگیری از حریق باشیم. همچنین بخشی از فعالیت‌های تجاری می‌تواند به بازارهای جدید در مناطق دیگر منتقل شود تا بنای تاریخی بازار حفظ شود.»

او درباره وضعیت پاساژ علاءالدین نیز گفت: «در این ساختمان اقدامات محدودی برای ایمنی انجام شده اما تبدیل پارکینگ به واحدهای تجاری اشتباه است. حجم انبوه فروشندگان و ازدحام جمعیت در مواقع اضطراری مشکل‌ساز خواهد شد. این سازه در گروه C قرار دارد و همچنان نیازمند مقاوم‌سازی است. با این حال، وضعیت آن نسبت به گذشته کمی بهتر شده است. مجتمع تجارت

بیش از ۴۰۰ گود پرخطر شناسایی شده، ۱۱۰ مورد ایمن‌سازی شده است.

او توضیح داد: «۱۶ پناهگاه مدیریت بحران در اختیار سازمان است، ۸۰ پناهگاه جدید ساخته شده و ۴ پناهگاه دیگر نیز اتمسال افتتاح می‌شود. همچنین ۲۰۰ بازرس ایمنی قرتقیل برچی نیزآموزش دیده‌اند. علاوه برآن، ۲۰۵ مخزن آب اضطراری برای شرایط بحران تدارک دیده شده است که باید به ۵۴۰ عدد برسد تا در صورت وقوع بحران، با بی‌آبی مواجه نشویم.»

رئیس سازمان مدیریت بحران تهران در پاسخ به سؤال «ایران» درباره ایمن‌سازی بازار تهران گفت: طبق مصوبه ستاد و به دستور سردار ساجدینیا، مسئولیت ایمن‌سازی بازار به سازمان مدیریت بحران سپرده شده است. متأسفانه در این حوزه

رئیس سازمان بهزیستی در آستانه روز جهانی عصای سفید اعلام کرد

پوشش ۱۰۰ درصدی کودکان نابینا برای دریافت یارانه

این سازمان بهزیستی قرار دارد، به «ایران» می‌گوید: «از تعداد کل نابینایان ۹۳ هزار و ۲۶ زن و ۱۶۱ هزار و ۴۸۹ نفر مرد هستند. سازمان بهزیستی براساس اهداف و شرح وظایف خود، همواره در تلاش است تا با سنجش دقیق سطح نیازهای افراد دارای معلولیت بینایی و انطباق نوع خدمات با سطح عملکرد و میزان محدودیت‌های این افراد، فرایند خدمت‌رسانی به افراد نابینا و کم‌بینا را طبق نیازهای روز آنان گسترش داده و به سهم خود زمینه توانمندسازی و تلفیق اجتماعی این افراد را در عرصه‌های مختلف فراهم

این موارد تأکید کرده‌اند. در حال حاضر بسیاری از افراد نابینا و کم‌بینا با تکیه بر مهارت‌ها و تجارب خویش، به ظرفیت‌های لازم برای مشارکت فعال در عرصه‌های شغلی و اجتماعی دست یافته‌اند، اما فرصت‌های شغلی مورد نظر این افراد به دلیل کم‌توجهی بعضی از دستگاه‌ها از بین می‌رود و افراد دارای اختلال بینایی به رغم توانمندی از دستیابی به شغل مناسب محروم می‌شوند. سید جواد حسینی معاون وزیر و رئیس سازمان بهزیستی کشور با بیان اینکه در حال حاضر ۲۴۵ هزار و ۵۱۵ نابینا و کم‌بینا تحت پوشش

گروه اجتماعی/ ۲۳ مهرماه روز جهانی عصای سفید است. روزی که در آن بر توجه ویژه به حقوق افراد نابینا و کم‌بینا تأکید می‌شود. بر اساس آمار سازمان بهزیستی کشور ۲۴۵ هزار و ۵۱۵ نابینا و کم‌بینا تحت پوشش این سازمان قرار دارند. حق دسترسی کامل به امکانات آموزشی، بهداشت و سلامت، تردد ایمن در فضای شهری و مشارکت فعالانه در عرصه‌های سیاسی و اجتماعی از جمله مطالبات افراد دارای مشکل بینایی در کشور است. در ایران کنوانسیون حقوق افراد دارای معلولیت و قانون حمایت از حقوق معلولان به بیشتر

سال گذشته

سه میلیون

۵۲۶ هزار

و ۴۵ کودک

که معادل

۸۶ درصد

جمعیت

گروه هدف

هستند، از

نظر بینایی

غریبال

شده‌اند.

۶۳ هزار

و ۳۰ مورد

دارای انواع

اختلالات

بینایی

تشخیص

داده شده

و ۱۳ هزار و

۳۴۲ مورد هم

دارای تنبلی

چشم بوده‌اند

کند.» بخشی از تلاش‌های سازمان به اجرای برنامه‌های پیشگیرانه اختصاص دارد. اجرای طرح «پیشگیری از تنبلی چشم» با همکاری سازمان آموزش و پرورش استثنایی و وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی تدوین و اجرای برنامه‌های آگاسازی درخصوص پیشگیری از انواع معلولیت‌ها در سراسر کشور انجام می‌شود. برنامه کشوری پیشگیری از تنبلی چشم در کودکان ۳ تا ۶ ساله که از سال ۱۳۷۵ توسط سازمان بهزیستی آغاز شده در سال ۱۴۰۳ به پوشش ۸۶ درصدی دست یافته است. حسینی می‌گوید: «از ابتدای اجرای این برنامه تاکنون ۶ میلیون و ۲۳۹ هزار و ۶ کودک مورد غربال بینایی قرار گرفته‌اند که از این تعداد دو میلیون و ۱۰ هزار و ۱۵ کودک دارای انواع اختلالات بینایی و ۴۱۱ هزار و ۵۲۰ کودک با تنبلی چشم را شناسایی کردند که برای اقدامات درمانی ارجاع شده‌اند.» به گفته معاون وزیر رفاه، سال گذشته سه میلیون و ۵۲۶ هزار و ۴۵ کودک که معادل ۸۶ درصد جمعیت گروه هدف هستند، از نظر بینایی غربال شده‌اند. ۶۳ هزار و ۳۰ مورد دارای انواع اختلالات بینایی تشخیص داده شده و ۱۳ هزار و ۳۴۲ مورد هم دارای تنبلی چشم بوده‌اند.

برنامه‌های آموزشی برای نابینایان و کم‌بینایان

توانمندسازی فرد نابینا مستلزم

یارانه پرداختی به ازای هر فرد بین ۴ میلیون ۴۵۰ هزار تومان تا ۵ میلیون تومان با درجه ارزشیابی مرکز محاسبه شده است،» حسینی در مورد دسترس پذیری فضای مجازی و برنامه‌های مورد استفاده در این فضا برای افراد نابینا می‌گوید: «رایزنی‌های متعددی با شرکت‌های دانش بنیان و تولیدکنندگان نرم‌افزارهای مختلف انجام شده تا تولیدات و خدمات نرم‌افزاری این شرکت‌ها، متناسب با نیازهای آنها ارائه شود و بتوانند با استفاده از امکانات گویا و بریل از این خدمات بهره‌مند شوند.»

ارائه خدمات مختلف به بیش از ۷۳ هزار معلول بینایی روستایی

۷۳ هزار و ۱۶۰ فرد دارای آسیب بینایی یعنی معادل ۱۴ درصد از کل جمعیت تحت پوشش برنامه توانبخشی مبتنی بر جامعه ساکن در روستاها هستند، حسینی در این مورد می‌گوید: «هر ساله خدمات مختلفی در زمینه سلامت، آموزش، فعالیت‌های اجتماعی و توانمندسازی برای افراد دارای معلولیت در مناطق روستایی با کمک بخش‌های دولتی و غیردولتی و اعضای جامعه انجام می‌شود. در کنار ارائه همه خدمات تخصصی که به افراد دارای معلولیت بینایی ارائه می‌شود، توجه به معیشت این گروه از جامعه نیز در دستور کار است.